

přebírají na sebe úhradu části nákladů ze svých prostředků za obec a místo ní a takový závazek jejich je předpokladem povolení stavby, musí tedy býti přezkoumán s hlediska veřejných zájmů příslušným úřadem a povahou svou pak nahrazuje ono opatření správního úřadu, k němuž by jinak musilo dojít, kdyby k dohodě o příspěvcích nedošlo. Dohoda, která tu nastupuje místo správního aktu, jest a zůstává jako tento akt sám veřejnoprávním aktem a jako veřejnoprávní akt podléhá také kognici příslušných úřadů správních, jestliže se ukáže potřeba uvést je ve skutek; neboť také ještě v řízení nalézacím musí býti přihlédnuto k veřejnoprávním zájmům, jak tomu jest ostatně také ještě v řízení exekucním. Proto nejde tu o občanskoprávní věc, jak ji má na mysli § 1 j. n., a nezáleží na tom, zda snad v souzeném případě je povoláný správní úřad odchýlného mínění. Rozh. č. 11452 Sb. n. s. se žalující obec dovolává neprávem, protože v onom případě se vycházelo z předpokladu, že zřízení telefonní ústředny, o které běželo, není zařízením ve smyslu § 26 zákona č. 329/1921 Sb. z. a n., a že tudíž nešlo ani o dohodu, jak ji má na mysli odst. 3 dotčeného zákonného ustanovení.

Čís. 16950.

Jednání na oko (§ 916 obč. zák.) jest možné i tehdy, jestliže při něm spolupůsobil úřad, schválil-li však soud jako opatrovnický soud smlouvu, na níž byl zúčastněn jako smluvce nezletilý, nejde o jednání na oko.

Je-li nájemní smlouva, která byla sjednána se spoluvlastníky domu, z nichž některý jest nezletilý, neplatná proto, že nebyla schválena opatrovnickým soudem, není účinná ani pro ostatní zletilé spoluvlastníky.

(Rozh. ze dne 23. května 1938, Rv I 326/37.)

Srov. rozh. č. 6590, 11486, 11028 Sb. n. s.

Ve sporu o náhradu škody z porušení nájemní smlouvy, které se žalobce domáhal na žalovaném spoluvlastníku a zároveň správci domu č. p. 426 v T., jehož ideální čtvrtina náleží jako spoluvlastníci nezletilé Helze B., namítl žalovaný mimo jiné nedostatek aktivního oprávnění k žalobě, ježto žalobce nebyl nájemníkem v uvedeném domě, že se proto pro nějaké poškození při upotřebení místnosti Josefem Z. nemůže domáhati žádných nároků a že Josefu Z. bylo dovoleno upotřebiti pro sebe části jemu příslušejících místností, a učinil proto mezitímní návrh určovací, že mezi žalobcem a žalovaným není po právu nájemní poměr o místnostech, o něž jde. Soud první stolice nevyhověl mezitímnímu návrhu určovacímu, kdežto odvolací soud uznal podle uvedeného návrhu.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Ze spisu D III 368/29 okresního soudu v T. je zřejmé, že opatrovníckým soudem byla v příčině nezletilé Helgy B. schválena nájemní smlouva, kterou uzavřeli spoluvlastníci domu č. 426 v T. s Ludvíkem W. jako nájemníkem, kdežto žalobce přistoupil k oné smlouvě nájemní jako ručitel a plátce. Dovolatel namítá s hlediska právního posouzení věci v podstatě, že prý řečená smlouva byla ujednána pouze na oko, kdežto podle skutečné vůle smluvců měl býti nájemníkem žalobce.

Ráz jednání na oko není sice vyloučen tím, že při něm spoluúčinkoval úřad (smír u soudu nebo u notáře sepsaný, viz rozh. Gl. U. č. 11476, 12129, Sb. n. s. č. 6590), avšak schvaluje-li soud jako soud opatrovnícký — a o takový případ tu jde — smlouvu, na níž byl zúčastněn jako smluvce nezletilý, pak jest činnost opatrovníckého soudu hledíc na předpis § 233 obč. zák. p o d s t a t n o u s o u č á s t í p r á v n í h o j e d n á n í a nelze mluvit o právním jednání na oko. To je zřejmé také z této úvahy:

Jednání na oko (§ 916 obč. zák.) záleží v tom, že smluvci v oba-
polném srozumění činí na venek projevy vůle, jež neodpovídají jejich
pravé vůli, jak ji mezi sebou projevily. Slouží-li takové předstírání vůle
k zastření jiného, smluvci skutečně zamýšleného právního jednání,
posuzuje se jejich jednání podle své pravé povahy. I kdyby byl v sou-
zené věci domnělý s i m u l o v a n ý obsah nájemní smlouvy (v pří-
čině osoby nájemníka) neplatný, nemohlo by z a k r y t é p r á v n í
j e d n á n í, na němž byla zúčastněna nezletilá osoba, nabýti platnosti
a účinnosti, ježto by postrádalo potřebného schválení opatrovníckým
soudem. Odvolací soud však zjistil a dovolatel to připouští, že opa-
trovnícký soud n e c h t ě l schváliti nájemní smlouvu s žalobcem a že
právě proto byl nájemní poměr upraven tak, že nájemníkem byl Ludvík
W. a žalobce se zaručil za jeho závazky z nájemní smlouvy jako ru-
kojmí a plátce.

Pokud dovolatel doličuje, že nezletilá Helga B. byla jen k jedné
čtvrtině spoluvlastnicí domu, takže prý zakrytá nájemní smlouva by
byla účinná mezi žalobcem a ostatními zletilými spoluvlastníky, tu pře-
hlíží, že nájemní smlouva je nedělitelná, a je-li neplatná u jednoho,
nemůže obstáti ani u ostatních (viz rozh. č. 11028 Sb. n. s.).

Nebylo proto dovolání vyhověno.

Čís. 16951.

Ani za účinnosti zák. č. 100/1931 Sb. z. a n. není v řízení o pro-
půjčení nezbytné cesty podle zák. č. 140/1896 ř. z. dovolen dovolací
rekurs proti usnesení rekursního soudu, jímž bylo zrušeno usnesení
soudu první stolice pro neúplnost řízení.

(Rozh. ze dne 24. května 1938, R I 509/38.)